N°. 236. 1854.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

ZONDAG 26, MAANDAG 27 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . » 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Bij de verkiezing van een lid voor den Gemeenteraad der residentie, op Dingsdag 28 Febr. ek., bevelen wij onzen medeburgeren aan:

den Heer Mr. D. POLAK DANIELS.

De Morgenster geeft in N°. 87 het slot van het overzigt van *de jongste aanval op Mr. G. Groen van Prinsterer en zijne leer.*

Staat en Kerk.

De Staat is in 1795 ontheiligd door:
1°. de verbroken vereeniging van Kerk en Staat;
2°. eene afscheiding der Staatsmagten;
3°. de denkbeeldige vrijheid en gelijkheid van allen;
4°. de verbroken aaneenschakeling van rangen en standen, — het middeneeuwsch verband of leenstelsel, bl. 23—25.
Daar moet weêr komen:
1°. een Staatskerk, de Hervormde, de oude Gereformeerde, met eene Staatskerkleer, te handhaven, des noods, door den sterken arm, de Vorst, belijder van die christelijkhervormde godsdienst, bl. 27—30.
Dit zal, n. b. voor de overige kerkgenootschappen zeer wenschelijk zijn. Zij genieten nu eene *valsche* vrijheid.
Noord-Brabant en Limburg zullen daarbij een afzonderlijk bestuur hebben, met een voorrang voor de Roomsche kerk.
Voor de Roomschen dus 't Zuiden, voor de Gereformeerden 't Noorden des lands.
Ten gevolge eener niet onmogelijke reactie zou de onafhankelijkheid van Noord-Brabant en Limburg kunnen verloren gaan, bl. 31, 32.
Zoo wil von Gerlach in de Pruissische Kamer de Katholieke Rijnlanden, als onduitsch, niet Pruissisch, van de monarchie afzonderen, bl. 33.
Verder moet:
2°. het afzonderlijk bestaan der provinciën terugkeeren; de vertegenwoordiging dus weder eene van de provinciën worden;
met lastgeving van committenten, gilden, vroedschappen, enz.
De Eerste Kamer valt weg, 34—41.
Bij de magteloosheid der Kroon echter, tegenover eene door lastbrieven gebonden Kamer, moet
3°. de Koninklijke magt versterkt worden door:
a. alle benoemingen voor de regterlijke magt, ook voor den Hoogen Raad, in handen te hebben, en
b. door een tienjarig budget, of nog liever door eene vaststelling van eenige *blijvende* Staatsinkomsten, wier heffing niet om de tien jaren zou behoeven te worden geauthoriseerd; — een *doorloopend budget van ontvangsten.*
Geen nieuw denkbeeld, zelfs hier te lande niet, maar overgenomen van twee bekende anti-revolutionnairs, Filips II en Alva. 't Lag ten grondslag aan de heffing van den *tienden* en *twintigsten penning.*
Zoo zou 't gezag des Konings in den geest eener *wezenlijke* monarchie worden bevestigd.
De Koning zou, zoo hij 't bestaande regt wilde aantasten, altijd over genoegzame geldmiddelen kunnen beschikken.
't Gezag der regering zou een wenschelijk (?) en *duurzaam overwigt* op de natie verkrijgen. Maar — onze vaderen hebben niet vergeefs tegen zulk *overwigt*, ten koste van goed en bloed gestreden.
De natie heeft nog niet *alle* veerkracht verloren.
Groen's pogingen gelukken dus nooit, *om, ter liefde eener kerkleer, gesteund door absoluut gezag, een toestand te scheppen, waarbij de natie inwendig door verdeeling en wederzijdschen naijver krachteloos en tot tegenstand tegen willekeur en onregt onbestand zou zijn*; bl. 42—45.
Het doel en de middelen. Niemand make zich illusiën; de theoriën van den heer Groen leiden tot despotismus, in Staat en Kerk, — of tot scheuring en omwenteling, waarschijnlijk tot beide. — Absolutismus, gezag, zoo als de partij dat verstaat, is het leidende denkbeeld hunner (harer) leer, bl. 54.
Hare taktiek is die
der openlijke en heftige verguizing,
der indirecte verdachtmaking;
der vezwijging, bl. 57.
Het laatste zij een weinig toegelicht. Groen weet en zegt, dat *in den tegenwoordigen tijd* de invoering zijner beginsels onmogelijk is.

Maar »later« zullen ze *op nieuw* in praktijk worden gebragt.
Men kan nu niet alles, of niet alles altijd zeggen. Er moet altijd geschipperd, er moet soms gezwegen of slechts een half woord worden gezegd.
Mannen, die gaarne ruiterlijke taal hooren, bestempelen deze diplomatische fijnheid wel eens met een anderen naam.

De grondwet, zegt Groen, is *tot dusver* een revolutionnaire vorm, niet het *wezen* onzer vaderlandsche regten. Zij is een *doode* vorm, die op onderscheidene wijs wordt *bezield.*
En toch zegt hij elders, haar te *eerbiedigen*, *eene opregte en eerlijke naleving* te verlangen.
Moet alleen de *vorm* geëerbiedigd worden?
Zal men te gelegener ure den dooden vorm anders *bezielen?*
De *vorm*, zegt Groen, kan blijven.
Wordt dan de eed van trouw alleen gedaan aan een vorm?
Eene *heerschende kerk* verlangt men niet, 't wordt hoog en duur in de Tweede Kamer Kamer verzekerd.
Maar wat heeft men dan geschreven? Dat zij in het stelsel ligt? Dat zij eene weldaad zou zijn voor andersdenkenden? Wat is de zin van dit raadsel?
Deze quaestie, zoo sprak en schreef Groen, *is eene quaestie van latere zorg.*
Geen heerschende kerk *op het oogenblik;* maar later — als een drang daartoe — zal zijn geschapen, opgewekt of bestuurd.
Men zal met de heerschende kerk in *on*bekrompen geest, met het beginsel, dat nauwe betrekking tusschen Kerk en Staat wenschelijk en noodzakelijk is, dat de Kerk beschermd door den Staat, en de Staat door de Kerk geheiligd moet worden, *volgens de belijdenis der Hervormde kerk*, ALS VAN OUDSHER, in de toepassing wachten, tot de onwil en tegenzin van den kranke (Nederland)...... geweken is, of, ingeval de anti-revolutie aan 't bestuur kwam, *geacht zoude worden geweken te zijn.* Inmiddels wordt in de dagelijksche polemiek gezorgd, dat de baan geëffend, en vooral dat niets, met dat plan strijdigs *gezegd worde.* O gij — Diplomaten!
Wij — referent — zouden uitroepen: o gij — Jezuïten.
Kan de *reservatio mentalis*, trouwens behartigd worden?

De voorlaatste afdeeling: *theorie en geschiedenis*, Groen's miskenning vooral van den diepen zamenhang der Fransche revolutie met deze gebeurtenis aanwijzende, omdat hij op eene theorie doordraaft, behelst, hoe lezenswaardig, minder bijdragen tot ons doel. Naauw sluit zich daaraan de opmerking, die we in de laatste afdeeling, of 't *slot* vonden uitgesproken. Er is meer noodig, om geschiedschrijver, er is meer noodig, om staatsman te zijn, dan de afgodendienst van min of meer abstracte theoriën.
Navorsching van volksaard en voortgaande ontwikkeling; — opmerking der kiemen en krachten in de maatschappij aanwezig; — naauwkeurige overweging en vergelijking van den loop der algemeene beschaving; — vertrouwen op de zegenrijke werking der vrijheid: — dat alleen zet het kenmerk der *waarheid* op gedachten en daden.

EERLIJKHEDEN VAN DE NEDERLANDER.

AAN MR. GROEN VAN PRINSTERER.

V.

Littera scripta manet.

»Het regt lief te hebben, dat is anti-revolutionnaire wijsheid.«
V. D. BRUGGHEN.

De Nederlander verkondigt vele *»beginselen«*, en wel beginselen, waaraan de partij met onwrikbare trouw verkleefd blijft. Bij voorbeeld omtrent het onderwijs.
De Nederlander omschreef zijne wenschen in No. 58 aldus: *»Zooveel mogelijk* gezindheidsscholen. *In den regel* scholen, waarbij voor eene opvoeding, overeenkomstig het geloof der gezindheden, worde gezorgd. Een louter burgerlijk-maatschappelijk onderwijs ... het volgen van dien regel onoverkomelijk ... heeft.«
Dus: liefst gezindheidsscholen ... niet anders ... onderrigt.

Een paar jaren later gaf *de Nederlander* eene schets van de beginselen, die THORBECKE, naar hij meende, in toepassing wou brengen: »Openbare scholen met een van godsdienstige bestanddeelen gezuiverd *burgerlijk-maatschappelijk* onderwijs; daarnevens vrijheid ter oprigting van *bijzondere* scholen; vrijheid, ook wanneer zij tot het daarstellen van gevaarlijke *sectenscholen* misbruikt wordt. — Dit is het, tot dusver niet ten uitvoer gelegde, *Besluit van 2 Januarij 1842.«* — *De Nederlander* voegde er deze korte, maar volzinnige aanmerking bij: »Dit stelsel strijdt, naar ons inzien, tegen de *Grondwet;* het *regt der gezindheden;* het *regt der Natie«* (No. 397).
Dus: het stelsel der godsdienstlooze school is — om niets anders te noemen — ongrondwettig.
En zie nu, wat *de Nederlander* bij eene andere gelegenheid verkondigt. »Wil men de gezindheden bij voortduring dwingen, om in dezelfde school vereenigd te zijn, dan verlangen wij, en zeer velen met ons, *louter burgerlijk maatschappelijk onderrigt.* Dan moet, in den geest van het tot dusver niet ten uitvoer gelegde besluit van 1842, niets dat naar godsdienstig onderrigt zweemt, in de staatsscholen worden geduld.« (n°. 248.)
Derhalve: wanneer *de Ned.* geene *gezindheidsscholen* kan krijgen, wil hij een stelsel helpen invoeren dat tegen de grondwet, tegen het regt der gezindheden, tegen het regt der natie strijdt. Ik geloof, dat zulke vreemdsoortige en van elkaâr zoo hemelsbreed verschillende verklaringen, meer geschikt zijn om te bewijzen hoe *de Nederlander* zijn best doet om vrije verscheidenheid van beschouwingen en nieuwheid van voorstellingen aanleiding te geven, dan om zijne eerlijkheid en verkleefdheid aan de Grondwet buiten kijf te stellen.

De Nederlander spreidt in zijn kamp tegen de vrijzinnigen, gelijk hij ze niet tot hun oneer noemt, een eigenaardige taktiek ten toon.
Wanneer de vrijzinnigen beweeren dat de anti-revolutionnaire beginselen, volledig in toepassing gebragt, in den schoot der Roomsche Kerk voeren, — wanneer zij ten bewijze voor hunne stelling getuigenissen van gewezen anti-revolutionnairen-zelven bijbrengen, — wanneer zij op voorbeelden uit de geschiedenis wijzen, op VON HALLER, op de SCHLEGEL'S, op LE SAGE TEN BROEK, uit den jongsten tijd nog op P. DEKKER, — dan acht *de Nederlander* de ongerijmdheid der beschuldiging bewezen met eene aardigheid: »Wij zijn aan de *Puriteinen* meer dan aan de *Puseijsten* gelijk.« (No. 216).
Maar *de Nederlander* heeft vrijheid, wanneer bijv. BLANQUI aan LOUIS BLANC een brief schrijft, waarin hij aandringt op ontwapening der burgerij en wapening van het proletariaat, dien brief mededeelende, en als kantteekening bij te voegen: »Wanneer men daarom lacht, is men te weinig gedachtig aan de revolutionnaire regtmatigheid en juistheid. Te weinig aan 1793 en 1848..... Radicalisme en communisme zijn de ontwikkeling der vrijzinnige theorie« (No. 213).
De bewering der vrijzinnigen is eene ongerijmdheid, die der anti-revolutionnairen een axioma.
De Nederlander meet volstrekt niet ...
Het schijnt maar zoo!

De Nederlander ... hoogmoed, ... alleen een dikwerf beweerd ... gevolg ... dat de anti-revolutionnairen ... zich zelf *»de geloovigen«* ... toont op onwederlegbare ... alleen in de meest eenvoudige, ... gematigde beteekenis, die ter wereld ... wordt gebruikt.
... *geloovigen?* Is dit niet een onverdragelijk woord? ... verwijten, waarmede wij sedert lang worden gekweld, zouden eindelijk en terstond vervallen, wanneer men in het oog hield, dat zij, door leden van

eene kerk gebezigd, de zoodanigen aanwijst, die het geloof der kerk belijden.... De naam, waarover men zoo verstoord wordt, is de letterlijk opgaaf van het feit dat sommigen de leer gelooven, die, op grond der H. Schrift, in de Symbolische boeken der Herv. Kerk geformuleerd is (No. 200).

Hoe kunnen Hervormden, die omtrent zin en strekking der Symbolische schriften en omtrent hun verhouding tot de H. Schrifte een andere zienswijze zijn toegedaan, dit nu onverdragelijk noemen? De Heer Groen beweert immers niets anders, dan dat het „een feit" is — met andere woorden, iets boven allen twijfel verheven — dat hij en zijne vrienden „DE *geloovigen*" zijn, degenen, die — in onderscheiding van alle andersdenkenden — aan de zaligmakende beginselen der Hervormde kerk trouw blijven?

(*Wordt vervolgd.*)

Nederlanderachtigheden.

De Nederlander geeft in No. 1121 het verlangen te kennen, om „door vriendelijke tusschenkomst van *de* „*Grondwet*, met de kenmerken van het *ware liberalisme* „te worden bekend gemaakt."

Wij geven voor heden als hoofdkenmerk op: *eerlijkheid*.

In No. 1121 wordt door *de Nederlander* gezegd:

„Het Klassikaal Kerkbestuur van Amsterdam schijnt geen „besef hoegenaamd te bezitten van den aard en het ka„rakter eener *Kerkgenootschappelijke* vereeniging."

Wanneer wij eens toestemden, dat voor dien schijn werkelijk goeden grond bestond, hoe kan er dan voldoende waarborg bestaan dat de kerkbesturen, ten aanzien van het *onderwijs* en de *kerkelijke armenzorg* een doeltreffend toezigt houden?

De Nederlander geeft meermalen blijken te gelooven aan een kerkelijk alvermogen; — hoe daarmede te rijmen is het opgemerkt gebrek aan een zoo noodzakelijk besef van hetgeen tot het wezen eener kerkelijke regeling behoort, — wij begrijpen het niet.

Buitenland.

ENGELAND.

Het Lagerhuis heeft den 23sten dezer, zonder eene enkele vijandelijke aanmerking, zelfs niet van den kant der grootste bezuinigers, de begrooting voor de admiraliteit vastgesteld, met het oog op de vijandelijkheden, welke niet lang kunnen achterblijven. De tegenpartij onthoudt zich in den tegenwoordigen staat van zaken van allen aanval. Zij laat aan het bewind de groote verantwoordelijkheid over voor den loop der gebeurtenissen, maar tevens eene volkomene vrijheid van handelen.

— De Lord-Mayor zal eerstdaags een groot diner geven, waarop lord Raglan, Z. K. H. de hertog van Cambridge en de andere hoofd-officieren van het expeditionnaire leger zullen genoodigd worden. Ook prins Albert zal dit banquet met zijne tegenwoordigheid vereeren.

— Men houdt zich hier zeer bezig met de vraag, wie met het opperbevel over de vloot in de Oostzee zal worden belast. Het schijnt dat men nog twijfelt tusschen den admiraal Napier, lord Dundonal, sir G. Seymour en den admiraal Cochrane.

— Het 2de bataillon der garde en het 3de der grenadiers zijn eindelijk te Southampton ingescheept, en den 28 te Liverpool, naar Malta bestemd. De grootste geestdrift heeft onder de talrijke bevolking geheerscht, die dat vertrek bijwoonde. Het Engelsche volk toont eene belangstelling voor de militaire schouwspelen, die niet in zijne gewoonten ligt. Op den dag, dat prins Albert eene groote wapenschouwing heeft gehouden, verdrong de menigte zich reeds in den vroegen morgen op het plein, waar die ontwikkeling van magt zou worden ten toon gespreid. De Koningin heeft den 22 dezer werkelijk haar eerste gehoor gedurende dit jaargetijde in het paleis van St.-James verleend. Bij dat plegtig gehoor zijn de bevelhebbers der verschillende corpsen, voor de expeditie van het Oosten aangewezen, aan H. M. voorgesteld.

— Men kondigt eene groote meeting aan, die te Londen zal worden gehouden, om in overweging te nemen de zaak van de heldhaftige Sirkassiers, die gedurende zoo vele jaren voor hunne onafhankelijkheid tegen Rusland strijd voeren.

— De regering heeft den heer Smith-O'Brien, in der tijd het hoofd van den opstand in Ierland, kwijtschelding verleend van de straf van verbanning, waartoe hij was veroordeeld. Die daad van koninklijke welwillendheid is in het Lagerhuis met groote tevredenheid vernomen. Men weet dat de heer O'Brien lid van het Parlement was. Men vleit zich dat, nu hij zijne vrijheid herkregen heeft, hij in deze gewigtige oogenblikken daarvan geen misbruik maken zal, om nieuwe moeijelijkheden aan zijn land te berokkenen.

FRANKRIJK.

In Parijs was men heden ochtend bevreesd voor revolutionnaire bewegingen. Steeds werden daar nog vele personen gevangen genomen.

— Uit Brussel wordt de aankomst daar ter stede van de Russische Prinses von Lieven gemeld.

Het berigt, gisteren medegedeeld, dat onze Regering met het huis Rotschild eene leening zou hebben gesloten, wordt heden tegengesproken. Men heeft op het punt gestaan, die leening te sluiten, maar toen het op de onderteekening van de overeenkomst aankwam, hebben nieuwe redenen weder alles doen uitstellen. Naar het schijnt zijn de moeijelijkheden der Fransche Regering ingebragt. Men brengt zulks in verband met de meer geruststellende berigten, omtrent de houding van Oostenrijk ontvangen. Dat rijk zou niet de wapenen tegen Rusland opvatten, en zelfs niet eene botsing tusschen zijne troepen met de Russische vermijden, maar sommige streken bezetten, om voor te komen, dat daar een algemeene opstand uitbrak. De Keizer der Franschen zou gaarne verlangen dat die voornemens, waardoor Oostenrijk, als het ware zijdelings, de Wester-mogendheden zou ondersteunen, in een verdrag wierden vervat. Of dit gebeuren zal, is eene vraag, die men betwijfelt.

— Men is te Parijs niet zonder eenige ongerustheid over de manifestatie, die daar den 24sten dezer zou plaats hebben. Reeds een 500tal inhechtenisnemingen waren den 22sten geschied, en den 23sten dezer was dat getal verdubbeld. Vele personen zijn aangehouden, die kroonen naar de kolonnen van de Bastille bragten. Men zegt dat die manifestatie op verscheidene plaatsen tegelijk moest uitbreken. De democraten en socialisten schijnen daarvan de bewerkers te zijn. Ook de legitimisten zouden zich daaraan aansluiten. Men heeft de hoofden der werkplaatsen doen verwittigen, dat zij op hunne verantwoordelijkheid, het oog op hunne werklieden moesten houden. Men ducht echter dat de manifestatie niet zal kunnen worden verhoed, maar men houdt zich tevens overtuigd dat zij dadelijk geheel zal worden onderdrukt. Ten bewijze hoezeer de democratische partij weder aan het woelen is, kan strekken, dat vele personen heden per post eene soort van proclamatie aan het Fransche volk, geteekend de bannelingen, hebben ontvangen. Het is een beroep om de wapenen op te vatten. Dat stuk is zoo slecht gesteld en in zoo hevige bewoordingen vervat dat men inderdaad daaraan geene waarde kan hechten.

ZWITSERLAND.

Men verzekert, dat twee hoofd-officieren van het bondgenootschap zich naar het Oosten zullen begeven, om daar de krijgsbewegingen bij te wonen. Ten gevolge van de besluiten der bondsvergadering en van de middelen, die zij daartoe verleend heeft, zal aan de N. O. grenzen van dit Rijk, een groot aantal troepen worden bijeengetrokken, die onder bevel zullen staan van den kolonel Siegler, een der verdienstelijkste officieren van het Zwitsersche leger.

TURKIJE.

De telegraaf heeft de navolgende berigten overgebragt:

De Fransch Keizerlijke Regering heeft een besluit uitgevaardigd, waarbij de beschikbare manschappen, behoorende tot de ligtingen van de jaren 1849 en 1850, onder de wapenen geroepen worden.

Uit Triëst wordt gemeld, dat aldaar berigten uit Konstantinopel waren ontvangen, loopende tot 13den dezer. Destijds was het in de Turksche hoofdstad bekend, dat Rusland de laatstelijk tot die mogendheid gerigte voorstellen tot schikking van de hand had gewezen. Het gros der vereenigde eskaders bevond zich nog steeds in den Bosporus. De geheele Russische vloot was binnen de haven van Sebastopol ten anker gekomen. Den 10den was te Varna een gedeelte van het Turksche transport onder geleide van Fransche en Engelsche stoom fregatten, aangekomen.

Naar luid van berigten uit Athene van den 16den, breidde de opstand in Epirus zich steeds meer en meer uit. De geheele bezetting van Chalkis was gedeserteerd en met haar, de zich daar ter plaatse bevindende gevangenen. De troepen aan de grenzen waren versterkt geworden, en de directeur van politie was, op aansporing van de Turksche bewindslieden, uit zijne betrekking ontslagen.

In het *Journal des Débats* wordt medegedeeld, dat, vooral ook uit hoofde van de oproerige bewegingen in Griekenland, de Oostenrijksche Regering zich allezins geneigd heeft verklaard, om zich met Engeland, Frankrijk en Turkije te verbinden, maar dat zij vooreerst nog eene strikte onzijdigheid wenscht te blijven handhaven.

Een voornaam punt houdt de staatkundige wereld, ten aanzien van het Oostersche vraagstuk thans vooral bezig. Dat is de nieuwe houding, die Oostenrijk zal besloten hebben aan te nemen. Bij de oproerige bewegingen, die onder de Grieksche bevolking in Turkije ontstaan, en die zich schijnen uit te breiden, zou Oostenrijk, uit vrees dat die van zoodanigen aard zouden worden, dat ook zijne gewesten grootelijks zouden kunnen lijden, zich geheel en al aan de Westersche mogendheden aansluiten. Het *Journal des Débats* gaat zelfs zoover te beweren, dat Oostenrijk geneigd zou zijn, om het verbond, dat tusschen Engeland Frankrijk en Turkije wordt gesloten, mede te onderteekenen, Volgens sommige briefschrijvers, zou Oostenrijk nog gedurende eenigen tijd zijne onzijdigheid wenschen te handhaven, door Servie, Albanie, en Bosnie te bezetten, ten einde de bewegingen, welke in die gewesten konden worden ondernomen, te beteugelen. Zoo de gebeurtenissen een meer ernstigen aard nemen, zou Oostenrijk zich zonder aarzeling aan de zijde van Engeland en Frankrijk scharen. De oorzaak, dat Oostenrijk bepaaldelijk dien weg zou inslaan zou hierin gelegen zijn, dat, door de verwerping door den Czaar, van de nieuwe voorstellen tot schikking, medegedeeld aan graaf Orloff, de laatste poging van Oostenrijk, om eene vredelievende oplossing aan het vraagstuk te geven, was mislukt. Wat daarvan nu ook zij, zeker schijnt het, dat Oostenrijk besloten heeft, om met de Westersche mogendheden, des noods werkdadig, gemeenschappelijke zaak te maken. Zij, die dit als zeker aannemen, zien daarin een nieuwen waarborg, dat de krijg tot een bepaald oord zal worden beperkt, met andere woorden, dat de oorlog zich tot de Oostersche streken zal bepalen. Men wil hopen dat dit uitzigt moge worden verwezenlijkt, omdat dan geene verdere verwikkelingen in Europa zullen geboren worden. Bovondien zou van die houding van Oostenrijk het gevolg zijn, dat het Fransch bewind aan dat rijk het behoud van al zijne Italiaansche gewesten zal waarborgen, en des noods hetzelve zou ondersteunen, om alle pogingen van opstand te bedwingen.

Onder de geruchten van den dag, behoort dat het Fransche leger, 't welk Rome bezet, dat land zou ontruimen, om naar het Oosten te worden gezonden, en dat het te Rome door een Spaansch legercorps zal worden vervangen. Dit verdient echter nadere bevestiging.

Intusschen duren de wapeningen steeds voort, en verzekert men, dat prins Napoleon, die over eene der afdeelingen van het expeditionnaire legercorps het bevel zal voeren, den 20sten Maart Frankrijk zal verlaten. De berigten van het krijgstooneel houden in, dat de geheele Russische vloot zich te Sebastopol bevindt. De *Patrie* wederspreekt het gerucht van de vernieling van de Turksche vloot aan den Donau nabij Routchouk door Russische batterijen, Wat dat blad daaromtrent mededeelt, schijnt aan te duiden, dat het die gebeurtenis wil verzwakken. Ook daaromtrent moeten dus nadere tijdingen worden afgewacht. De *Moniteur* behelst een brief door Omer-Pacha geschreven, die ten doel heeft, den strijd, den 6den Januarij jl. tusschen de Turken en de Russen te Cetati gevoerd, te omschrijven. Er zou eene groote overwinning door de Turken behaald zijn. De magt der Russen aan den Donau werd op dat tijdstip op 87,000 man geschat. In dat schrijven komen eenige bijzonderheden voor, over de dagelijksche schermutselingen tusschen de oorlogvoerende partijen op den Beneden-Donau. Daarin wordt erkend dat de Turken bij eenige dier schermutselingen, het onderspit hebben gedolven, maar tevens verzekerd, dat zij dikwerf aanzienlijke voordeelen daar hebben behaald. Ook van de Russische zijde is er verslag over het gebeurde te Cetati openbaar gemaakt, waarin de zaken natuurlijk uit een ander oogpunt dan door Omer-Pacha werden beschouwd. Uit Konstantinopel meldt men, dat het convooi voor het leger van Azie, den 8sten vertrokken is, zich naar Trebisonde en Battoun begevende. Het werd door de stoombooten der vereenigde vloot begeleid. Twee andere stoomfregatten waren het convooi als éclaireurs vooruitgegaan, terwijl 4 andere nabij de monden van den Donau kruisen. Ook te Varna is den 10den dezer een convooi, onder begeleiding van Engelsche en Fransche schepen, aangekomen. Den 18den was te Konstantinopel het stellige berigt ontvangen, dat Rusland in geen der voorstellen tot schikking wilde treden. Het Fransch eskader van de Middellandsche zee had den 17den dezer de straat van Gibraltar bereikt, zoodat het berigt in de *Times*, dat het te Algiers zou zijn aangekomen, als ongegrond is aan te merken.

Door de Engelsche dagbladen wordt medegedeeld, dat de opstandelingen van Epirus zich van de stad Arta zouden hebben meester gemaakt, maar dat de Turksche bezetting, in het kasteel opgesloten, naar de laatste berigten, nog tegenstand heeft geboden.

— In het Britsche Hoogerhuis, heeft graaf Cardigan aan de regering verzocht, dat zij al de troepen naar het Oosten bestemd, met stoombooten zou doen overbrengen. De hertog van New-Castle heeft geantwoord, dat het onmogelijk was zich een genoegzaam aantal stoombooten aan te schaffen, zonder den handel te stremmen; maar er zijn maatregelen genomen, om de zeilschepen bij ongunstig weder, op sleeptouw te doen nemen.

In het Lagerhuis heeft sir Walsh gevraagd, of de regering berigt had ontvangen van een beklag, door den keizer der Franschen aan den koning der Grieken gerigt, betrekkelijk zijne tusschenkomst in de zaken van het Turksche rijk, en of dat beklag vergezeld ging van bedreigingen tegen Griekenland, en of dit geschied is met toestemming der Britsche regering, Lord Russell heeft gemeend daarop ontkennend te moeten antwoorden; maar er bijgevoegd, dat hij lord Clarendon over dat onderwerp nog niet had onderhouden.

Een bijzonder schrijven uit Parijs houdt in, dat het opperbevelhebberschap over het expeditie-leger steeds voor den Generaal Baraguey d' Hilliers schijnt bestemd te zijn. De Fransche Regering heeft de voorstellen van de maatschappij der stoombooten op den Rhone, tot vervoer der krijgslieden naar de Middellandsche Zee, aangenomen.

— De berigten van Epirus, te Parijs ontvangen, zijn, gelijk hier boven blijkt, van zeer ernstigen aard. De Koning van Griekenland doet al het mogelijke, om den opstand te fnuiken; zelfs heeft hij de troepen op de grenzen doen scharen. Zijne pogingen worden door geenen goeden uitslag bekroond, omdat de krijgslieden, en zelfs de officieren deserteren, om naar het Turksche gebied over te gaan. Eenige priesters hebben zich aan het hoofd der opstandelingen geplaatst. Verscheidene zijn gevangen genomen. Men heeft bij hen stukken ontdekt, waaruit blijkt dat zij tot een geheim genootschap behooren, waarvan de oorsprong tot den krijg vóór de onafhankelijkheid opklimt. De zoon van den beroemden Generaal Kacaiskakis, in den strijd gesneuveld, is een hunner krijgshoofden. De Grieksche opstandelingen zweren op het Evangelie, de Heilige Drieeenigheid en op Christus, dat zij de wapenen, welke zij hebben opgevat, niet zullen nederleggen, dan na de Turksche dwingelanden van het grondgebied hunner vaderen te hebben verjaagd en nadat zij hun vaderland zullen hebben verlost. Zij zweren bovendien, hun vaandel en hunne krijgsmakkers steeds en overal te zullen verdedigen en den laatste droppel bloed daarvoor te storten.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Blijkens het voorloopig verslag, over het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1851 heeft men het doelmatig geacht, aan de Regering eenige inlichting te vragen omtrent de bij art. 60 der Grondwet bedoelde regeling der wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen. Ditzelfde onderwerp is, gelijk bekend is, reeds bij verschillende gelegenheden ter sprake geweest, en de laatste daaromtrent van de Regering ontvangene verklaring was, dat volgens haar inzien de regeling van deze gewigtige aangelegenheid in verband behoorde te worden gebragt met de voor het moederland ten dien opzigte vast te stellen wetten. De comptabiliteits-wetten tijdens het geven dier verklaring bij de Kamer in behandeling zijnde, heeft men, met het vooruitzigt dat zij spoedig tot stand zouden kunnen worden gebragt, begrepen zich voor het oogenblik met die inlichting te kunnen vergenoegen. Latere gebeurtenissen hebben echter voorloopig die beraadslaging verschoven, zoodat, indien de Regering bij haar reeds medegedeeld gevoelen mogt zijn gebleven, men scheen te moeten vreezen dat ook die regeling voor Nederlandsch Indie [illegible] bijven uitgesteld.

De leden, die deze opmerking maakten, zouden zich echter met het uitstel dier zoo gewenschte regeling niet kunnen vereenigen, aan welke, huns inziens, dringende behoefte bestaat. De wijze waarop die zaak thans werd behandeld, strookte weinig of niet met de bedoeling van den grondwetgever. Het sprekendste bewijs daarvan kon men nu vinden, nu eerst in het jaar 1854 gedelibereerd wordt over de bestemming van het slot der rekening van het jaar 1851. Sommigen dezer leden namen zelfs aan, dat er geene reden bestond, om met de behandeling dier wet voor N. I. te wachten tot dat het onderwerp in het moederland ware afgedaan. Zij zagen het dadelijk verband tusschen die beide onderwerpen niet in. Niet in alle opzigten toch en ook hier niet, waren de Indische aangelegenheden en die van het moederland als dezelfde te beschouwen en dezelfde beginselen voor beide toepasselijk.

Ook is bij deze gelegenheid de wensch te kennen gegeven, om zoolang de wet op het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen niet mogt zijn tot stand gekomen, eene meer bespoedigde indiening van soortgelijk wets-ontwerp te mogen hebben. De leden, die dezen wensch uitten, meenden dat, indien men zich daartoe beijveren wilde, de rekening van het voorgaande dienstjaar telken jare gelijktijdig met de Staatsbegrooting en de wet op de middelen, waarmede zij in naauw verband staat, zou kunnen worden aangeboden en behandeld, waardoor tevens een meer regelmatige afloop der zaak zoude worden verkregen. Dien ten gevolge zoude in den loop van dit voorjaar de rekening over 1852 en in het najaar na de opening der zitting van de Staten-Generaal die over 1853 behooren te worden ingediend.

Een ander onderwerp, waaromtrent ook bij deze gelegenheid nadere inlichting door sommige leden werd gevraagd, was het plan van kolonisatie onzer kolonie Suriname door Europesche landverhuizers. Door de Regering was hieromtrent medegedeeld, dat zij, de overtuiging erlangd hebbende, dat Nederlandsche emigranten moeijelijk of niet daartoe te krijgen waren, in onderhandeling met verschillende Duitsche Staten was getreden, ten einde zoodanige verhuizing uit die Staten naar de aangeduide gewesten te bevorderen, en dat eene commissie daarheen zou reizen om een locaal onderzoek te bewerkstelligen. Sinds is hiervan aan de Kamer niets naders bekend geworden. Deze leden zouden dus gaarne van de Regering vernemen of zij hieromtrent reeds tot bepaalde uitkomsten is gekomen.

In eene Afdeeling werd door een lid te kennen gegeven, dat hem van verschillende zijden hoogst ongunstige berigten omtrent de academie te Delft waren ter oore gekomen, volgens welke die instelling niet aan het daarmede beoogde doel zoude beantwoorden. Zoowel de regeling van het onderwijs als van de tucht scheen veel te wenschen over te laten. De gansche Afdeeling, zonder aan die ongunstige berigten onvoorwaardelijk geloof te hechten, was het met dit lid eens, dat de zaak van te groot belang was om daarop niet de aandacht te vestigen en vereenigde zich daarom gereedelijk met hem om aan de Regering de vraag te doen, of het inderdaad met de studie en het zedelijk gedrag der bij die academie studerende jeugd zoo slecht gesteld is, en dit zoo zijnde, waarom dan geene afdoende maatregelen ter wering van het kwaad en tot regeling van den ganschen academischen toestand genomen worden?

Voorts trad men in eene beschouwing van de noodzakelijkheid om aan het zedelijk en stoffelijk welzijn van N. I. voortaan meer ten koste te leggen dan tot nog toe geschied is. De tijden waren gelukkig voorbij, waarin men zich, in het belang van de schatkist van het moederland, in Indie moest bepalen tot uitgaven van onvermijdelijke noodzakelijkheid. Er was eene betere finantiële toestand aangebroken, die niet meer die mate van spaarzaamheid met opzigt tot het beheer van N. I. eischte, en de gelegenheid gaf tot eene meer onbekrompen uitoefening van het staatsbeleid in die gewesten. Het was algemeen bekend, dat gedurende die zorgvolle tijden menige noodzakelijke uitgaaf voor die bezittingen was achterwege gelaten. Om slechts één voorbeeld aan te voeren, wees men op de reeds besprokene behoefte, om door verhooging van de bezoldiging van een deel der inlandsche hoofden, in verband met andere voorzorgen, van die hoofden eene meer naauwgezette pligtsbetrachting te kunnen eischen; meer andere zouden daarbij kunnen worden aangevoerd. Deze leden wenschten dit onderwerp in de ernstige overweging der Regering aan te bevelen, en van haar eenig stellig antwoord te erlangen, of er reeds een aanvang gemaakt is met voorziening in die aangeduide behoeften, en zoo ja, de aanwijzing, zoo mogelijk, der gevallen waarin zulks heeft plaats gegrepen.

Vrij algemeen was men eindelijk van oordeel, dat de vorm waarin dit wetsontwerp is aangeboden onaannemelijk is. Het vaststellen eener wet kan niet afhankelijk worden gemaakt van de omstandigheid dat een ander aanhangig wetsvoorstel worde aangenomen of verworpen. Zoodanige voorwaardelijke aanneming schijnt onbestaanbaar. Drie verschillende meeningen over wat nu te doen staat, werden te kennen gegeven: 1°. het ontwerp te laten rusten tot na den afloop der Indische muntwet; 2°. het geheele batige slot aan de schatkist toe te wijzen; of, 3°. indien men dit liever niet deed, slechts de *f* 4,700,000 daarin over te brengen met reserve van de nu voor regeling van het Indische muntwezen aangevraagde som van *f* 3,179,447.48.

Ten slotte wenschten sommigen te weten, of de gereserveerde som van *f* 3,179,447.48, gedurende al dien tijd, dus ruim twee jaren, renteloos gelegen heeft en onder wiens beheer zij zich thans bevindt.

's Gravenhage, 25 Februarij.

TOULON, Donderdag 23 Februarij. Het bevel om de troepen in te schepen is aangekomen. Al de noodige maatregelen daartoe zijn getroffen. De Asmodée is reeds vertrokken met drie regementen uit Algerie.

Z. M. heeft vastgesteld de zilveren medaille toe te kennen aan H. van Rossen, schipper te Maassluis, als hebbende met gevaar van zijn leven de overgebleven manschap der Noorweegsche brik Hardiesse, van Arendal, op zee gered.

Z. M. heeft den heer W. van Diepen, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van commies bij het Dep. van Finantien, behoudens aanspraak op pensioen.

Z. M. heeft den kapt. J. F. Tusch, van het 3de reg. inf., op pensioen gesteld, en het bedrag daarvan bepaald op *f* 720.

Z. M. heeft benoemd bij het Dep. van Finantiën: tot hoofdcommiesen, de heeren W. K. F. Zwierzina, T. A. Engelbert van Bevervoorde en H. W. J. Visser, thans commiesen; tot commiesen, de heeren C. J. Swaan, M. N. A. Vestieu, W. A. Ribbe, M. Bowier Az., J. Carabain Mourand, J. L. Heubel, J. Oltmans en M. J. A. van Berkel, thans adjunct-commiesen; tot adjunct-commiesen, de heeren J. P. Barbier, H. E. Gräffe, H. Hussem Hz., C. J. Denick Patijn, A. H. van Andel, J. G. Liernur, J. C. Mondt, A. J. W. van Diepen en H. W. J. Swaan, thans eerste klerken.

De Tweede Kamer der Staten Generaal is bijeen.

Waar blijven nu de wetsvoordragten tot het verleenen van eene rijkssubsidie ten behoeve van eenige werken van algemeen belang?

Was het een verdichtsel (zooals wel schijnt), dat zoodanig ontwerp ten behoeve van 't Kanaal van Groningen naar Assen reeds bij den voorzitter was ingediend?

Wij koesteren nog altijd het vertrouwen, dat de regering niet zal willen en moeten gezegd worden, in dezen zich aan eene onverschoonbare achteloosheid schuldig te maken. — Ongunstig, vooral op dit punt, zou zij dan bij het vorig ministerie afsteken. (*N. Drent. Ct*)

---

* Z. M. de Koning zal aanstaanden Maandag het vierde groote bal geven gedurende dezen winter. Ook verneemt men dat door Z. K. H. Prins Frederik nog een bal gegeven zal worden.

---

* Het bal, gisteren avond door den heer Steengracht van Oosterland gegeven, muntte uit in pracht en luister. Het werd door de leden van het corps diplomatique, de ministers en vele aanzienlijken bijgewoond. Het bal had plaats in de beroemde schilderij-zalen, die eenen Europeschen naam hebben verkregen; en welke door de menigte van lichten en honderden van bloemgewassen een voortreffelijk gezigt opleverden.

---

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hotel Paulez afgestapt, de heer H. A. Apkaeo, adjudant van Z. M. den Keizer van Rusland, en de heer Alex. Panarataff, officier van de Russische marine.

---

* Te Groningen is het berigt ontvangen dat Ds. C. Zaalberg, te Deventer, voor het op Z. Wel Eerw. uitgebragt beroep naar Groningen heeft bedankt; dien ten gevolge zal daar aanst. Woensdag worden overgegaan tot het opmaken van een nieuw 12tal van predikanten ter vervulling van de bestaande vacature.

---

* Den 3 Maart e. k. zullen voor het Prov. geregtshof in Zuid-Holland teregt staan de wed. H. en haar zoon, beide beschuldigd van moedwillige brandstichting. In deze zaak zal het O. M. worden waargenomen door den advocaat-generaal, den heer Mr. Gefken, terwijl de beschuldigde tot hunnen verdediger hebben gekozen den heer Mr. M. J. van Gigch.

---

* De handboogschutterij koning *Willem III*, te dezer stede, gaf onlangs in de groote zaal van den heer de Visscher in de Kazernestraat een concours, bij welke gelegenheid de armen niet werden vergeten. Deze vereeniging gaat steeds des Woensdags avonds geregeld voort aldaar, in de door gaz verlichte zaal, waarin de doelen geplaatst is, hare oefeningen voort te zetten. Deze uitspanning mag vreemd genoemd worden daar soortgelijke oefeningen niet dan gedurende den zomer plaats hebben. Het is daarenboven aangenaam voor hen, die het Hotel bezoeken, zoodanige uitspanning te kunnen bijwonen. Men hoopt [illegible] van eenige verwisseling in het dagelijksche leven wenschen gebruik te maken aan bovengemeld collegie, een bezoek zullen komen brengen, ten einde met de leden de genoegens te deelen, die de handboogschutterij verschaft.

De heer Horace Vernet, de bekende historieschilder en lid van het Instituut, heeft vergunning verkregen van den keizer der Franschen, om de ridderorde van de Eikenkroon te dragen, hem door Z. M. onzen koning geschonken.

Men zegt, dat de eerste zamenkomst der hoogleeraren en predikanten, die van wege de hoogeerwaarde synode der Ned. Herv. kerk zijn uitgenoodigd, om zich met het gewigtige werk der bijbelvertaling te belasten, zal gehouden worden in den loop der maand April. Op die eerste zamenkomst zullen de grondslagen voor de vertaling van het N. Testament worden gelegd en geregeld.

Te Rotterdam is bij den boekhandelaar Otto Petri, voor den geringen prijs van 10 cents, een werkje uitgegeven, getiteld: *Afschaffing van belasting*, dat zeer opmerkelijk is. De schrijver, die met zijn onderwerp goed vertrouwd schijnt te zijn, wil alle accijnsen, in- en uitgaande regten en scheepvaartregten en alle gemeentebelastingen van dien aard afschaffen, en daarvoor eene verteringsbelasting in de plaats stellen, die [illegible] voor het land en voor de gemeenten zou geheven worden op alle inproductieve uitgaven der ingezetenen.

De *Echo universel* zegt, dat de ambtenaren van het kabinet des Konings aanzienlijke verhooging van tractementen hebben ontvangen.

Met genoegen vernemen wij uit de *N. Y. Christian Intelligencer*, van den 12den Januarij, dat het 's uitgevers voornemen is, in zijn volgend nommer eenen aanvang te maken met de publicatie eener vertaling van de Beknopte Geschiedenis der Nederlanden, door den met roem bekenden Amsterdamschen schrijver van Lennep. Het valt niet te ontkennen, dat de Amerikanen over het algemeen eene uiterst geringe kennis bezitten van de geschiedenis onzes ouden vaderlands, en is dan veeltijds nog zoo partijdig, dat zij daardoor veel van hare waarde verliest. De vertaling is geschied door zeker jong heer te Newark, in New Jersey woonachtig, en wanneer deze in zijne overzetting wel heeft mogen slagen, dan mogen wij elkander als Nederlanders geluk wenschen, dat de tijd is aangebroken, dat onze Amerikaansche vrienden den roem onzer vaderen, hunne vorderingen in kunsten en en wetenschappen, uitvindingen en wat dies meer zij, naar waarheid geschetst en in een klaarder daglicht gesteld zullen zien.

In het 6de nommer van het 16de deel van het Tijdschrift der Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid te Haarlem, hetwelk onlangs het licht heeft gezien, heeft de opname plaats gehad van: 1°. de beschrijving van eene manier, om verschillende aardsoorten te bereiden, waardoor alle, naar gelang van ieders bijzonderen aard, bij uitstek geschikt worden voor de vervaardiging van metselsteenen, dakpannen, estrikken, van vuurbestendige steenen en van alle soorten van aardewerk en porselein; 2°. de beschrijving van zekere verbeteringen, aangebragt aan eene soort van ovens, waarvan de Chinezen zich in het algemeen bedienen tot het bakken van metselsteenen en tegels; 3°. de beschrijving van eenen nieuwen toestel en van eene wijziging van de gewone vormen, met behulp waarvan men zeer regelmatige dakpannen kan maken; 4°. de beschrijving van eene soort van spoorwegen, gemaakt van eenen zeer harden steen, en op welken de wielen moeten loopen, voorzien van opstaande houten klossen over den ganschen omtrek hunner velgen; benevens de daartoe behoorende afbeeldingen en verklaringen.

Op de beschrijving van de bedoelde uitvindingen, welke gedaan zijn door den heer P. Diard, Honorair Inspecteur van Cultures op Java, zijn wij uitgenoodigd de aandacht te vestigen, in verband tot de gunstige getuigenis, die aangaande de belangrijkheid daarvan is afgelegd door eene in Indie, van wege den Gouverneur-Generaal geraadpleegde commissie van deskundigen, en tot de omstandigheid, dat de heer Diard zijne uitvindingen op de meest onbaatzuchtige en vrijgevige wijs ter beschikking heeft gesteld van de Regering en van het algemeen. [illegible]

Van de zijde van den uitvinder is overigens [illegible] zorg gedragen dat ter zake van de bedoelde uitvindingen niet door anderen zou kunnen worden octrooi gevraagd. (*St. Ct.*)

Het strekt ons tot een groot genoegen, dat wij [illegible] onze lezers kunnen berigten, dat de grondslagen [illegible] legd, voor eene groote, voor eene algemeene [illegible] die het zich ten doel stelt om de zaak [illegible] dat is; van het oorspronkelijke, echt [illegible] tantisme tegen de aanvallen van [illegible] en tegen de aanslagen van [illegible] dadig te handhaven. De [illegible] Ook is combinatie van [illegible] *Koning en Vaderland* haar devies [illegible] voor niemand [illegible] van later *alles* bekend [illegible]

Wij [illegible] (*De Fakkel*)

[illegible], 25 Febr. De gemeenteraad heeft in zijne [illegible] avond met algemeene stemmen besloten, [illegible] ter stede niet af te schaffen.

Utrecht, 24 Febr. De raad dezer gemeente heeft, in zijne vergadering van gisteren, met algemeene stemmen

besloten, eene korenbeurs op te rigten, die tevens voor opslagplaats van granen zal dienen.

Roozendaal, 24 Febr. Men kan het bijna voor zeker houden, dat, indien er geene bijzondere beletselen in den weg komen, de weg tegen Mei a. s. zal geopend worden en wel niet alleen tot hier, maar ook tot Oudenbosch, terwijl van daar in de verdere dienst naar den Moerdijk en Breda voorzien zal worden door middel van diligences en omnibussen.

◁ **Amerongen** 23 Februarij. Gisteren heeft de reeds vroeger door ons aangekondigde verloting van vrouwelijke handwerken en andere voorwerpen ten voordeele der armen plaats gehad en de aanzienlijke som van ruim *f* 375. opgebragt; door deze gelden zal men thans in de noodzakelijkste behoeften der armen, die ook hier bij de duurte der eerste levensmiddelen velen zijn, eenigermate kunnen voorzien; waarom het ons een streelend genoegen is aan hen, die hebben medegewerkt tot de oprigting dezer loterij, maar vooral aan de Directrices, die door haar onvermoeid en edel pogen toch zooveel hebben toegebragt tot leniging van den nooddruft der armen, daarvoor openlijk onzen hartelijken dank te betuigen; terwijl wij geenszins twijfelen, daar waar het haar menschlievend doel is verarmde natuurgenooten ter hulpe te komen, zij steeds de ruimste medewerking zullen ondervinden.

: Zutphen, 23 Oebr. Wij haasten ons een misslag te herstellen, die wij met ons berigt van den 20 dezer hebben begaan, betreffende den brand te Almen. Zondag avond werd aldaar de klok geluid, hetwelk men in den omtrek als een teeken van brand beschouwde. Het is ons, bij onderzoek gebleken dat zulks geschied is ter gelegenheid van 's Konings verjaardag.

— De ijsgang opgehouden zijnde, is de schipbrug weêr gelegd.

— Als wij acht geven op het woeste en wilde draven en rennen, dat bij gelegenheid van bals, partijen en concerten, hier ter stede plaats heeft, dan verwondert het ons niet dat wij nu en dan van overrijden hooren gewagen, maar wel dat er niet veel meer ongelukken gebeuren. Maandag avond werd een grijsaard het slagtoffer dier nuttelooze overhaasting om eenige oogenblikken vroeger op het diner te zijn, dat op een naburig landgoed gegeven werd. En niettegenstaande deze treurige waarschuwing, moest men den volgenden avond met schrik en angst de enge straten passeren welke naar de concertzaal geleiden, in het grootste gevaar van het ongeluk des vorigen dags te zien hernieuwen. Dat zij die rijtuigen gebruiken toch wijzer waren of dat de politie beter zorgde!

|| **Nijmegen**, 24 Febr. Een schrijver ter stedelijke secretarie alhier, T........ genaamd, moet het voornemen opgevat en reeds ten uitvoer gebragt hebben een pleizierreisje te maken, men vermoedt naar Noord-Amerika; maar hiertoe werden eenige geldmiddelen vereischt, en hij schijnt, om die te bekomen, het facsimile van den burgemeester zoo naauwkeurig onder zeker stuk geplaatst te hebben, dat aan hem daarop de som van *f* 118 is uitbetaald geworden. De policie moet intusschen met soortgelijke pleizierreisjes geen genoegen nemen, en is bovendien nog al nieuwsgierig uitgevallen, en zal willen weten, hoedanig onze reiziger zoo goed handteekeningen kan namaken; althans er zijn maatregelen genomen om hem, nolens volens, tot de stad zijner inwoning te doen terug keeren, alwaar hij eene vrouw met drie kinderen heeft achtergelaten.

— Onder het naburige dorp Malden is eergister zeker landbouwer bij ongeluk in de rivier de Maas gevallen, en niettegenstaande zeer spoedige redding en toegebragte hulp, is het niet mogen gelukken, hem in het leven terug te roepen.

Leeuwarden, 24 Febr. Met genoegen vermelden wij in het zekere onderrigt te zijn, dat door de plaatselijke commissie van geneeskundig toevoorzigt aan het gemeente Bestuur is medegedeeld, dat sedert den 2 Februarij geene cholera lijders in behandeling zijn gekomen; dat de toen in behandeling verblevene zijn hersteld en dat die ziekte dus geacht mag worden voor het tegenwoordige te hebben opgehouden binnen deze gemeente te bestaan. Van het eerste ontstaan der ziekte ten vorigen jare, 9 Nov. ll. tot 2 Febr. zijn in het geheel 27 lijders in behandeling gekomen, van welke 16 overleden en 11 hersteld zijn.

Groningen, 24 Febr. Dezer dagen is in de gemeenten Appingadam en Delfzijl besloten tot de oprigting eener handelmaatschappij, onder den naam van *Eems- en Fivelstroom*, ter bevordering van binnen- en buitenlandsche handel, vooral ook op Engeland. Het noodige kapitaal is reeds aanwezig.

§ **Breda**, 24 Febr. Het laatste concert, heden avond door de Koninklijke philharmonie in vereeniging met de liedertafel Euphonia, ten voordeele der armen, gegeven, is niet minder dan de vroegere bezocht geweest; de comediezaal was weder stikvol, en de opbrengst mogt dus andermaal aanzienlijk heeten. Zoodoende heeft de liefdadigheid der ingezetenen van Breda, gedurende dezen winter, op eene schitterende wijze, uitgeblonken, door concerten, liefhebberij-comedies, verlotingen van voorwerpen en vrijwillige inschrijvingen, alles in het belang der hulpbehoevenden. Men berekent, dat er eenige duizenden aan geld zijn opgebragt, waardoor aan de armen, gedurende dit strenge jaargetij, brood, soep en turf in ruime mate zijn kunnen uitgedeeld worden.

Wat het concert van dezen avond betreft, het mogt waarlijk schoon genoemd worden; beide gezelschappen hebben als het ware gewedijverd in zuiverheid van voordragt hunner muzijkstukken, die alle zeer goed gekozen waren; ook aan de verschillende obligaten, waaronder voornamelijk uitmuntte het duo voor twee piano's van Huz en ook het wonderlied van Proch en het Gondellied voor tenor- en altstem van Kücken mogen genoemd worden, mogten de goedkeuring en toejuichingen van het publiek te beurt vallen; terwijl de nationale feestmarsch, door den heer Umland vervaardigd, en waarmede het concert werd besloten, ook met bijval is aangehoord.

Ingezonden Stukken.

WIEN BEHOOREN WIJ TOT LID VAN DEN GEMEENTERAAD TE KIEZEN?

Deze vraag, Mijnheer de Redacteur! is reeds herhaalde malen, door verschillende schrijvers in uw geacht dagblad behandeld geworden. Allen komen tot de slotsom, dat in het belang onzer stad, de verkiezing van den Heer Mr. D. Polak Daniels wenschelijk is. Ook ik ben van dat oordeel; en zonder nu de verdienste van dien heer hemelhoog te willen verheffen, of aan de andere zijde den eenigen candidaat, die met ernst zich tegenover hem stelt, den heer Mr. D. Leon te willen miskennen, meen ik als gemoedelijk kiezer eene bijdrage niet te mogen onthouden aan de beoordeeling, welke in onderscheidene stukken, de candidatuur van den heer Leon heeft ondervonden.

Ik beaam ten volle, dat die heer zich, *vooreerst althans*, met de betrekking van lid van de provinciale staten behoorde te vrede te stellen; en dat de omstandigheid, dat Z.Ed. een bepaalde voorstander is van *de afschaffing der Kermis* het voor de neringdoende burgerij onraadzaam maakt, om een tegenstander harer hoogste belangen in den Raad te brengen.

Maar ik heb van onderscheidene zijden vernomen, dat men de betrekking van redacteur van «*de Gemeentestem*», door dien heer bekleed, wil doen voorkomen als een krachtige titel en aanspraak op het lidmaatschap van den Raad. En nu komt het mij voor, dat juist *die* betrekking het geheel onraadzaam maakt, om den heer Leon tot lid van den Raad te benoemen. De *Gemeentestem* heeft drieërlei strekking: vooreerst, om verslag te geven van 't geen in de raadsvergaderingen voorvalt; ten tweede om uitlegging te geven aan de gemeentewet; ten derde, om de handelingen van gemeenteraden te beoordeelen. Wij gelooven, dat de gemeenteraad van 's Gravenhage, ook wel zonder den heer Leon, zal weten, wat in de gemeentewet staat geschreven; en dat de mannen, die dáár zitting hebben, volstrekt geene behoefte aan zijne voorlichting hebben. De beoordeeling van de handelingen der gemeenteraden door den Heer Leon als redacteur, kan niet anders dan den strijd van een weekblad overbrengen in den boezem van den *Raad*; kan niet anders, dan een eenzijdig oordeel doen werpen in het midden der discussiën, terwijl de noodzakelijkheid om nu en dan de handelingen te gispen van den raad, waarin hij zelf zitting zou nemen, (zooals bijv. ten aanzien van de kermissen), tweespalt zou maken in onzen gemeenteraad; persoonlijke veeten zou doen ontstaan, welke wij elders zoo zeer betreuren, en onderling wantrouwen zou verwekken in plaats van de thans zoo gelukkig bestaande welwillendheid bij alle verschil van gevoelen.

Bovendien: men kan redacteur zijn van «*de Gemeentestem*», en toch weinig bekend zijn met de gemeentebelangen; men kan eene wet perfect uitleggen, en toch niet weten, hoedanig zij, in bepaalde omstandigheden, in eene bepaalde gemeente behoort te worden toegepast. En, inderdaad: wàt doet onderstellen, dat de heer Leon geschikt zou zijn voor lid van den gemeenteraad? Wel is het bekend, dat hij lid is van een tal van sociëteiten en vrienden-bijeenkomsten; maar is hij lid van beheer voerende besturen? Lid van armen-besturen? Brengen zijne betrekkingen mede, dat hij met de belangen der burgerij vertrouwd is? Heeft hij kennis van de behoeften van handel en nijverheid? Immers neen. En als ik mij niet bedrieg, is de overtuiging, dat hij ondersteld moest worden met dat alles *niet* bekend te kunnen zijn, ook eene reden geweest, waarom zijne sollicitatie om te worden secretaris van de Kamer van Koophandel alhier (eene betrekking, welke hij *mede* moet hebben geambitionneerd) met geene gelukkige uitkomst is bekroond geworden.

Gaan wij daarentegen na, wat de candidatuur van den heer Mr. Polak Daniels ons aanbiedt; dan is het onbetwistbaar, dat die heer van wege zijne maatschappelijke positie veel meer onafhankelijk is, en door zijn deelgenootschap aan een aanzienlijk bankiershuis met den handel in het algemeen bekend is. Als lid tevens van vele besturen van weldadigheid en armenzorg, ook voor zijne niet-geloofsgenooten; als deelnemer aan onderscheidene nuttige instellingen, kan hij geacht worden, meer met den toestand der burgerij, meer met de behoeften der arme klassen, meer met de gemeente-belangen vertrouwd te zijn; terwijl eindelijk, tot dus ver vreemd gebleven aan elke politieke manifestatie of handeling, de heer Polak Daniels voorzeker als *goed burger* eene plaats in den raad zal innemen, zonder daar den strijd eener partij of den last van inconsequentiën over te brengen. Dit laatste blijkt vooral daaruit, dat die heer tot candidaat is gesteld door rigtingen, welke van elkander hemelsbreed verschillen; zoodat men, gelijk in Julij met den heer Boreel, thans het welgezinde en loffelijke voornemen schijnt te hebben, om geen partijbelang, maar alleen het *belang van de stad* in het oog te houden.

Naar mijne meening alzoo kan, tusschen de beide, door mij genoemde candidaten de keuze niet moeijelijk zijn; ieder, die het gewigt beseft van zijne stem en wie belangen van de stad zijner inwoning ter harte gaat, gewis uitbrengen op den heer Mr. D. Polak Daniels.

B.

Correspondentie.

Het stuk uit Eindhoven zal geplaatst worden, wanneer de naam des inzenders aan de redactie zal bekend zijn. Dit is een algemeene regel, waarvan wij in geen geval kunnen afgaan.

Advertentiën.

ZEKER EN BEPAALDE GENEZING

van scorbutieke uitslag, huidziekten, zeere beenen, zweren en verouderde kwalen.

Het is eene daadzaak, dat de ZALF VAN HOLLOWAY de eenigste is, wier goede uitwerking onfeilbaar is. In vallen, waar de voornaamste genees- en heelkundigen hoop opgaven, heeft hare genezende kracht eenen onmiddelijken omkeer in de ziekte ten gevolge gehad; en wanneer zij, volgens het voorschrift dat bij elken pot is gevoegd, met de pillen te gelijk gebruikt wordt, dan worden de vereenigde krachten dezer middelen de meest pestige ziekte genezen, zonder dat de lijder het minste ongemak daarvan bespeurt.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 1... *f* 20.50. Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7... *f* 13.85, *f* 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij C. VAN DORT, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht en bij J. STRAMAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede te Londen, Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

(304)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 25 Februarij 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	57 3/8 9/16 5/8	*Hope* 1798/1816	5	97 7/8 8...
Dito Certificat.	3	69 7/8	Dito 1828/1829	5	98
Dito dito .	4	86 3/4 7/8 3/4	Cert. 1831/1838	5	
O. I. Leening.	4		Dito Dito	4 1/2	84
Amort. Syndic.	3 1/2		Dito *Hope* . . .	4	
Hand.-Maats. .	4 1/2	113 1/4	Dito *Stieglitz*. .	4	
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten. . .	2 1/2		Inschr. Assig. .	6	
D° *Rothschild*.	2 1/2	45	Certific. dito.. .	6	
Frankrijk.					
Obligatien. . .	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	18 3/16	Obligatien . . .	4	65 1/2 ...
Dito Buitenl. .	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. °/m.	3	34 1/16 1/16			
Bew. Sp. Com.		4	Metalliek . . .	5	62 ...
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	78 ...
Portugal.			Dito letter B . .	5	78 ... 7...
Londen nieuwe.	5	32 7/8 3,2 15/16	Dito 1847 . . .	2 1/2	32 5/16 ...
Dito uitgest. .	4		Dito 1851/1852	2 1/2	32 5/16 ...

Braz., bij Roths. p. s. 500 5 pct. 93 1/8; Mexic., te Lo... 3 pct. 23 7/16, 1/2; dito Onb. 23 7/16, 1/2.

De markt blijft in alle fondsen door voortgezette verk... ders hare achteruitgaande beweging steeds vervolgen, voo... opzigte van Russische en Oostenrijksche fondsen.

FRANKFORT, Vrijdag 24 Febr. 5 pct. Metal. 6... pct. Spanje binn. 34 7/8; dito 1 pct. 18 5/16.

LONDEN, Vrijdag 24 Februarij. Consols op tijd 91... Mex. N. 3 pct. 28 3/8; Gren. Uitg. 6 5/8, 6 3/4; Spanje... 18 3/4, 18 7/8; Russen 4 1/2 pct. 85, 86; dito 5 pct. 9...

PARIJS, Vrijdag 24 Februarij. Fr. 4 1/2 pct. op t... dito 3 pct. op t. 67; Sp. Binn. 3 pct. 34 3/4; dito 1 p... Belg. 4 1/2 pct. 88 3/4; N. Metall. 5 pct. 78 1/4.

WEENEN, Vrijdag 24 Februarij. N. Metall... Lett. B 112; Bankactien 1276; Wissel Londen... Parijs 153 1/4; Zilver 29.

MADRID, Dingsdag 21 Februarij. Sp. Binn. 3 p... dito nieuwe 1 pct. 19 3/4.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.